

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

**Jacobi Altingi Synopsis Institutionum Chaldæarum Et
Syrarum**

Alting, Jacob

Francofvrti Ad Moenvm, MDCCI

VD18 12825980

Synopsis Institutionum.

urn:nbn:de:gbv:45:1-14746

SYNOPSIS INSTITUTIONUM

SECTIO I. *Generalis.*

CANON I.

Inguæ Chaldæa communes habet cum Hebræa Literarum characteres, & potestatem.

§. 2. Puncta quæ ad Sonum moderandum faciunt, pariter cum Hebræis communia sunt, tam Vocalia, quam Servilia.

§. 3. Quiescentes item literæ eadem sunt. Attamen loco ה plerunque usurpatur א.

Pro א finali adhibetur ה quotiescunque aliud א immediatè antecedit, vitandi concursus ergò, תְּלִיתָאֵי *tertium*, pro תְּלִיתָאֵי Dan. 2, 39. Excipe בְּדַתָּאֵי *in herba* Dan. 4, 12. 20.

Aliàs quoque pro finali א scribitur, ה, ex frequenti permutatione harum literarum, לְהַתְּקַטְּלָהּ; *ad occidendum* Dan. 2, 13. תְּבִירָהּ *fragile* v. 42.

Jod mobile ex Syrisimo vocalem suam rejicit in locum præcedentis schevatis, & in ea quiescit, vel plane excidit: quod factum in מְחַיָּי *in vita conservans*, pro מְחַיָּי Dan. 5, 19.

§. 4. Vocalis longa sæpè loco brevis, & vicissim brevis loco longæ occurrit : atque tunc non ex figura, sed ex analogia æstimandæ sunt **בְּיָשָׁרָא** caro Dan. 2, 11. **עֲבֹדָתָא** opus v. ult. **וּבְאַשְׁרָתָא** & mala Ezr. 4, 12. **הִרְגִּישׁוּ** con-
venerunt Dan. 6, 6. Vocales etiam longæ omnes, nisi defectum vel quietem compen-
sent, aut quieti inserviant, mutabiles sunt.

§. 5. Scheva simplex Mobile est, quoties reperitur post syllabam perfectam : videlicet 1. initiale, 2. post vocalem longam absolven-
tem syllabam, 3. post scheva mutum, vel ex-
plicitum, vel implicitum in dagesch. Quie-
scens est, quod ad absolvendam syllabam fa-
cit : nempe 1. post vocalem brevem omni
alio complemento temporis deficientis desti-
tutam, 2. post vocalem longam vicariam
brevis vocalis, 3. finale, etiam geminum.

§. 6. Scheva compositum loco simplicis mobilis assumitur à literis Gutturalibus, (ali-
quando etiam à non-gutturalibus,) ac regu-
lis Hebræorum paret.

Prima radicalis **א** pro schevate mobili more Syrorum interdum accipit tzeri in initio dictionis, **אֵל** accensa, pro **אֵלֵךְ** Dan. 3, 22. **אֵלֵךְ** abi, pro **אֵלֵךְ** Ezi. 5, 15.

Patach furtivum loco simplicis quiescen-
tis subscribitur literis **אֵלֵךְ** radicalibus, quan-
do ultimæ sunt post tres ultimas vocales ma-

*Sed hoc propter euphoniã & faciliorem pronuntiã gnas,
Aviam spiritus en. qui hij literis inest sine aliquo vehicu*

gnas, & kibbutz ^{קִבּוּץ} *altum*, ^{רוּחַ} *spiritus*,
& quando penultima sunt sequente schevate
muto. ^{שָׂבַעְתָּ} *satiatus fuisti.* v. §. 52. Gr. Hebr.

§. 7. Diphthongescit Jod scheva mu-
tum sub se habens, antecedente patach vel
cholem, ^{הוּיָהּ} *fuisti* Dan. 2, 31. ^{אֵיִתִּי} *est* v. 30.
^{מַי} *aqua*, in Targum. v. §. 42. Gr. Hebr.

§. 8. Dages Lene imprimitur literis ^{בְּדָ}
^{בְּפָתָה} ab initio & in medio dictionis post
scheva quiescens. Affixa secundæ personæ
tamen illud non admittunt, ^{לְתַבּוּן} *lex vestra*
Dan. 2, 9. v. §. 43. & illi ^{אֵלֶיךָ} *ultra*: v. 3. p. 46. Gr. Hebr.

§. 9. Dages Forte geminat literas. A Gut-
turalibus & Resch non admittitur, ejusque
loco vocalis brevis antecedens mutatur in
oppositam longam. ^{פֶּסֶל} Compensatio tamen
ista frequenter negligitur. ^{אֵלֶיךָ} Excidit quoque
nonnunquam ex litera schevata. ^{וּמִדְעָא} Interdum
loco illius Nun ^{הוּיָהּ} schevatum collocatur.

& *scientia*, pro ^{מִדְעָא} Dan. 2, 21. ^{הֵינֵל} *in-*
troduxit, pro ^{הֵעֵל} v. 25. ^{הֵנִיף} *eduxit*, pro
^{הֵנִיף} Dan. 5, 2. ^{הֵנִיף} *hujus a simili vocis Nun*
suspicio est hujus a simili vocis Nun
origine habuisse in אֵלֶיךָ unde regulariter
deductum מִדְעָא

§. 10. Apex unus geminusve inscribitur
superne literis numeralibus, vocibusve de-
curtatis; quod Rabbini familiare est.

§. 11. Accentus à Daniele & Ezra adhibiti

§. 9. Ratio hujus Regularis est euphoniae proxi. Dicitur. *Ypha* est natura gutturalium
imprimitur & efficitur unde illa mensura efficitur, *imprimitur* *imprimitur* *imprimitur*

SYNOPSIS

Sunt iidem, qui apud Hebræos in usu sunt, iisdem ferè observatis legibus.

§. 12. In Derivatione vocum ab Hebræa origine permutantur sæpissime literæ, tum ejusdem organi, **דָּבָר** Chald. **טָבָא** infamia, **בָּרָז** Chald. **פְּרֹזָא** ferrum: tum ejusdem classis, **טוֹב** Chald. **טָאָב** bonum esse, **בָּרוּ** Ch. **בְּרוֹא** inane: tum similis figuræ, **אַרְעָא** Ch. **אַרְעָא** & **אַרְבָּא** terra, **בֵּיעָא** Ch. **בֵּיעָא** ovum: tum denique sibilantes cum mutis lingualibus, **בוֹש** Ch. **בָּהַת** erubuit, **שְׁלוֹש** Ch. **שְׁלוֹש** tres; **זָהָב** Ch. **זָהָב** aurum, **צָבִי** Ch. **צָבִי** caprea, **בֵּן** Chald. **בֵּן** filius, **אַרְמְלָא** Ch. **אַרְמְלָא** vidua.

§. 13. Serviles literæ sunt undecim, quot Hebræis; atque etiam eadem, nisi quod Daledh servile sit, & contra Schin radicale. Mne-mosynon illarum est **אָבִי דְכָל מְתָנָה** *patet* **omnis doni.**

§. 14. Præfixa septem numerantur **בְּדוּכָל** & **מ**. Ex quibus more Hebræo accedunt **מ** & **מ** **וּכְלָב** itemque **ה** interrogativum **ה** Demonstrativum **ה** duntaxat jungitur pronomini-bus quibusdam separatis tertiæ personæ per kametz; **הָאֵלֶּיךָ** iste, **הָאֵלֶּיךָ** ista, **הָאֵלֶּיךָ** & **הָאֵלֶּיךָ**: ast cum **הוּא** & **הוּא** habet patach. Relativum **ד** per scheva adhæret: Daniel autem & Ezras pro illo **ד** separatum solent adhibere.

Similitudo liberarum hic nihil ad rem facit. Nam illæ permutantur
 semper & p̄or. quoniam aliæ p̄ b̄ & d̄ & t̄ & q̄ & s̄ & f̄
 inter se permutantur p̄fectè. quod Naturæ ling. uti videntur.

literæ **וּכְלָב** hic ferè eandem significat, habent **וּכְלָב** quod **וּכְלָב** §. 15. Pro
 v. Rhensford. p. 400.

§. 15. Pro terminali puncto tzeri substituitur patach, quotiescunque sequitur Cheth, Ajin, vel Resch. Hæc litteræ etiam apud Hebræos ad faciendam pronunciationem affirantur. Patach amant v. s. 119. p. 219 & 215.

§. 16. Hebræorum Cholem plerunque mutatur in kametz, **כֶּמֶץ** quæ hæc vocalis fit ad sonum vincendum & pæne apud Hebræos *seculum* à **עוֹלָם**.

Eorundem duplex segol, nec non tzeri & segol nominum segolatorum in scheva & patach transit, **עֶבֶד** *servus*, à **עֶבֶד**, & **סֵפֶר** *liber* à **סֵפֶר** : ast geminum patach vicarium abit in scheva & tzeri, **סֵפֶר** *staturum*, à **סֵפֶר**.

§. 17. Duo schevata mobilia concurrere nequeunt, sed eorum prius mutatur in vocalem brevem, posterius autem fit quiescens. Vocalis illa brevis substituitur ferè juxta leges Hebræorum, v. s. 47. Hebræos a s. 57. — 57. sive utrumque scheva simplex fuerit, sive alterutrum compositum. Posterius autem scheva quando abjicitur, prius redit.

§. 18. Gutturales easdem anomalias pariunt, quas apud Hebræos : ut nec dages admittant, nec scheva simplex mobile. Vide §. 6. & 9.

SECTIO II. *de Nomine & Particula.*

§. 19. Genus Nominum aut Masculinum est, aut Foemininum; in paucis Commune. Præter ea, quæ significatione Muliebria sunt, etiam alia nonnulla ejusdem generis in litteram radicalem exeunt. Alias Foeminina definunt.

I. in אֲ, fervile, non tamen emphaticum, אֲבִירָא *potentia*, חֲכֵמָא *sapientia*.

Retinetur tamen apud Daniele & Ezram frequenter הֵ, Hebræorum, וּמְלָה בְדַבְרָה וּשְׁחִיתָהּ & *verbum mendax ac corruptum* Dan. 2, 9.

II. in יֵ, vel יֵי, heemantica; quæ sæpe ת suum abjiciunt, quando absolutè usurpantur extra constructionem regiminis, vel affixionem. נְלוּיָהּ vel נְלוּיָהּ *sterquilinum*, unde נְלוּיָהּ Dan. 2, 5. & נְלוּיָהּ Ezr. 6, 11. צְלוּיָהּ vel צְלוּיָהּ *precatio*, מְלָכוּתָהּ & מְלָכוּתָהּ *regnum*.

Numeralia cardinalia sub masculina terminatione fœminina sunt, sub muliebri autem virilia.

§. 20. Loco He demonstrativi Hebræorum nominibus à fine jungitur אֲ, emphaticum, usu tamen latiore. & quidem

Masculinis nudè : צְדִיק צְדִיקָא *justus*, סוּר סוּרָא *mons*, הַר הַרָא *arcanum*. Veruntamen אֲ & יֵ quiescens ante emphasin in Jod mobile transeunt, מְרִיא מְרִיאָא *Dominus*, נְקִי נְקִיאָא *innocens*. Terminatio יֵ, ante emphasin in אֲ, mutatur, & tunc אֲ emphaticum in הֵ abit, juxta §. 2. יְהוּדֵי יְהוּדָאָהּ *justus*, יְהוּדֵי יְהוּדָאָהּ *justus*, יְהוּדֵי יְהוּדָאָהּ *justus*, יְהוּדֵי יְהוּדָאָהּ *justus*.
Hæc formatio p̄ba & p̄genda ab illa de qua M. 2. agit.

Fœmininis in radicalem literam vel in הֵ ser-

fervile terminatis, nudè. מַלְכֵי נֹרָא ignis, מַלְכוּתָא regnum. Desinentibus verò in אַ, mutato Aleph in Thau, & præcedente kametz in scheva, חֲכָמָא חֲכֻמָּתָא, sapientia, מְדִינָא מְדִינָתָא provincia. Finita in אַ, ex masculinis in י, loco Aleph rursus sumunt primitivum Jod, sed schevatum, & foemininum Aleph seu He in Thau mutant, קְדָמָא קְדָמִיתָא prima.

Foeminina orta à masculinis substantivis solam emphaticam formam habent, quæ etiam pro absoluta usurpatur, à מֶלֶךְ מַלְכָּא rex, descendit solum מַלְכָּתָא regina, non item מַלְכָּא: absoluta tamen locum habent, quando vel in regimine occurrunt, מַלְכָּן vel in pluralem flectuntur מַלְכָּן regine.

§. 21. Motio masculini in foemininum fit 1. in substantivis additâ ad formam absolutam syllaba תָּא, à גְּבֵרָא vir, fit גְּבֵרָתָא mulier, non גְּבֵרָתָא.

Unicum מַלְכָּתָא regina descendit à forma emphaticâ masculinâ, demtâ emphasi.

2. In Adjectivis ad eandem formam absolutam adscitâ terminatione אַ, foemininâ טָב bonus, bona, יְקִידָא יְקִידָא ardens m. & f. Sed Adjectiva in אַ, vel Jod quiescens finita, mutant

tant ultimam literam in Jod mobile, ante terminationem foemininam, שְׁנָא שְׁנָיָה *diversus, diversa*, נְקִי vel נְקִיָּה *innocens* f. Adjectiva terminata in י, mutant eam terminationem in נ, atque huic foemininam annectunt, יהודי *Judaus*, יהודאיה *Judaea*.

§. 22. Forma emphatica masculinorum ab eâ quæ foemininis absoluta est non discrepat in Adjectivis: distinctio autem ex constructione petenda est. תְּקִיף תְּקִיפָה *fortis m.* תְּקִיפָה תְּקִיפָה *fortis f.* נְקִיָּה masculin. emph. & foeminin. absol. *innocens m. & f.* כְּשָׂדָאֵה masc. emph. & foem. absol. *Chaldaeus, & Chaldaea.*

§. 23. Dualis terminatio est, יוֹן רַגְלָיו *pedes*, שְׁנֵי דַּנְתֵּי *dentes*, קַרְנָיו *cornua*. Plerunque autem pluralis ejus loco venit, עֵינָיו *ala*, גַּפְּיוֹ *oculi*.

Duo ista דַּנְתֵּי *duo*, & דַּנְתֵּי *dua*, jod quiescens habent.

Pluralis Masculinorum desinit in יוֹ: formatur à singulari emphatico demtâ emphasi, (quæ ratio quoque est formandi dualis,) רַזוֹ כְּשָׂדָי *vir*, גַּבְרָא גַבְרָי *arcanum*, רַזוֹ רַזוֹ *Chaldaeus*.

Natura rei ò yvenit in his & reliquis formam emphaticam in subsidium formationis vocare **At**

Ast Participia verborum quiescentium ter-
tiâ faciunt hâc exclusain plurali **צִלְיָן** ; **צִלְיָן**
revelans, שִׁרְיָן שִׁרְיָן solutus. fil. huc & 107. p. 20. de formali.

Pluralis Fœmininorum terminatur in **ִי** :
formaturque à singulari absoluto, abjecto **ִי**
fœminino, **גְּבוּרָא גְּבוּרָא** fortitudo, robur ;
תְּקִיפָא תְּקִיפָא valida. Quæ desinunt in termi-
nationem masculinam, flectuntur à singulari
emphatico, more masculinorum, **אַצְבָּע**
אַצְבָּעָא אַצְבָּעָא digitus. Formæ in Thau ex-
euntes hoc amittunt, & antedaneas literas
quiescentes movent, **מַרְעֵירָא מַרְעֵירָא** grex,
זְכוּתָא זְכוּתָא meritum, innocentia.

§. 24. Plurali Emphasis accedens Masculi-
norum quidem **ִין** in **ִיא** mutat: **רִיזִין רִיזִיא** ar-
cana, **גְּבוּרִין גְּבוּרִיא** viri. Eadem est ratio Dua-
lium, **מִין מִיא** aqua. More anomalia & forma מִיָּא מִיָּא
medici a sing. מִיָּא מִיָּא in Bibl. Augst. l. 1. p. 107.
Gen. l. 2. Tu ca. 12.

At finita in **ִי** faciunt hic **קְדָמִין קְדָמִיא**
קְדָמִיא primus. iterum e anomalia. forma קְדָמִיא קְדָמִיא

Fœmininorum autem **ִין** in **ִתָּא** vertit, **אַצְבָּעִין**
אַצְבָּעִתָּא digiti, **בְּתוּלִין בְּתוּלִתָּא** virgines.

Anomalix in formatione pluralis numeri obser-
vandæ veniunt istæ ;

I. Masculina nonnulla pluralem habent termina-
tionis fœmininx ; hæc autem plerunque adsciscunt

Videb. apud Chaldaeos & Syros duplex terminatio plural. Vay
fœminina in usu fuisse, una in יָא de qua Ator & altera in יָין & Hebr.
וַיָּא & וַיָּין. Hæc sunt terminatio hæc obscura vestigia in formis
vixit & hinc in terminatio & affixione colligitur.

Vav mobile, rarius He, ante terminationem foemininam. פַּחַד פַּחַד פַּחַד princeps, dux, אַרְיָא אַרְיָא leo, שָׂם שָׂמָהוּן pater, סוּס סוּס equus, שֵׁם שֵׁמָהוּן nomen.

II. Foeminina nonnulla pluralem habent terminationis masculinae, רוּחַ רוּחַוּן spiritus, מְלַא מְלַיָּא verbum, חֲטָא חֲטָיָא חֲטָיָא triticum.

III. Nonnulla masculina utriusque terminationis pluralem admittunt, קָלָא קָלָא קָלָא vox, קָלָא & קָלָא, à יוֹם יוֹם יוֹם dies, יוֹמָא & יוֹמָא. &c. sic foemininum נַפְשָׁא & נַפְשָׁא anima facit נַפְשָׁא נַפְשָׁא.

§. 25. Casus interdum particulis variantur. Indicat autem Genitivum דַּי vel דַּי,

דַּי דַּי דַּי Davidis, דַּי דַּי דַּי figuli.

Dativum לַי, לַי דַּי Davidi, אחרי כן ושב active

Accusativum יַי, יַי דַּי Davidem, אחרי כן ושב active: denotat

interdum etiam לַי ex Syrisimo, לַי לַי לַי ad afferendum vasa aurea Dan. 5, 2.

Vocativum aliquando emphasis, מְלָכָא מְלָכָא rex Dan. 4, 27.

Ablativum מַי vel מַי דַּי à Davide. Sed ablativum instrumenti vel auxilii בַּי בַּי בַּי pedibus suis Dan. 7, 19.

§. 26. Regimen non admittit formam em-

emphaticam nisi intercedat ד vel די. מן
 הַיְכָלָא דִּי־בֵית אֱלֹהִים *ex templo domus Dei*

Dan. 5, 3. עַל־גִּוְרָא קִרְכַּתְל הַיְכָלָא דִּי מַלְכָּא

super calcem parietis palatii regis v. s. quan-
quam etiam illi די locus sit, quando regimi-
nis forma adhibetur, חֲסָף דִּי־פַחַר argilla figuli

Dan. 2, 41. נַהַר דִּי־נֹר *fluvius ignis* Dan. 7.
 vers. 10.

Regimen poscit in Masculinorum Singula-
 ri formam absolutam, אֱלֹהִים שְׁמַיָּא *Deus celo-*
rum Dan. 2, 37. כְּכַתְבִּי סֵפֶר מֹשֶׁה : *secundum*
scripturam libri Mosi Ezz. 6, 18.

In eorundem Plurali י pro ין, וְחֻזֵּי רֵאשֵׁי
 קַדִּישֵׁי. *visiones capitis mei ex חֻזֵּי* Dan. 7, 15.
 ex קַדִּישֵׁי vers. 18.

Regimen idem in Foemininorum Singulari
 mutat מַלְכָּא formæ absolutæ in ת, מַלְכַּת
verbum regis Dan. 2, 10. חַיֵּוֹת בְּרָא *bestia agrī*
 Dan. 4, 20. At terminationes in ת invariatas
 relinquit, בְּמַלְכוּת אֲנָשָׁא *in regno hominum*
 Dan. 4, 25.

In istorum Plurali tollit א, ex forma em-
 phatica. וְאֶצְבְּעַת רְגְלָיָא & *digiti pedum* Dan.
 2, 42. מִדְּיוֹמַת עֲלָמָא *à diebus seculi.* Ezz. 4, 15.

§. 27. Affixa junguntur per propria puncta Singularibus utriusque generis, & Pluralibus foemininis emphaticis, demta emphasi.

נִשְׁמַתָּהּ פֶּשֶׁר פֶּשֶׁרָהּ פֶּשֶׁרָהּ *interpretatio ejus*,

מִתְּנָן מִתְּנָתְךָ נִשְׁמַתְךָ נִשְׁמַתְךָ *anima tua*,

דֹּנָתְךָ *donata tua.* quod est de emphaticis movet, si
aut. h. e. q. d. Alter de emphaticis movet, si
aut. h. e. q. d. in fin. adscripte.

At Pluralibus masculinis absolutis accedunt ablato Nun cum puncto præcedente, & manente Jod, indice numeri multitudinis, & manente Jod, indice numeri multitudinis,

עֲבָדֶיךָ עֲבָדֶיךָ יוֹמֵיךָ יוֹמֵיךָ *dies ejus*, עֲבָדֶיךָ עֲבָדֶיךָ *servi tui.*

Eademque est ratio Dualium, רַגְלֵיךָ רַגְלֵיךָ *pedes ipsius.*

Participiis eâdem ratione Affixa accedunt, quâ Nominibus.

§. 28. Terminale punctum tzeri, patach, & segol formæ absolutæ, in emphasi, motione adjectivorum, declinatione aut affixione tollitur, succedente schevate. צֵלָם צֵלָם

עֶלְמֵיךָ עֶלְמֵיךָ *seculum*, זְמַן זְמַן *tempus*,

קִדְשׁ קִדְשׁ קִדְשׁ *sanctitas*, טִפְשׁ טִפְשׁ *stultus, stulta*,

stultitas.

§. 29. Forma פֶּקֶד seu פֶּקֶד corripit cholem istis in casibus in oppositam brevem kametzchatuph vel kibbutz, עֲשָׂךְ עֲשָׂךְ *robur tuum*, עֵשֶׁן vel עֵשֶׁן *angustia.*

§. 30. Forma עֵין in iisdem incrementis
Jod

Jod schevato præmittit patach, עין עיני ^{ocu-}
lus. Aliquando Hebræorum more ^(עין עיני) Jod
 quiescit in tzeri, וְעַיִן אֲרָחֶיךָ & *oculus Deus*
ipsorum, Ezr. 5, 5. לַיְלָה לַיְלִיָּה *nox*, ubi insu-
 per Jod mobile accessit.

§. 31. Forma פָּקִי Jod movet, quemad-
 modum apud Hebræos, ^(פָּקִי) unde vocalis ante-
 cedens, quæ brevis relinquitur, in scheva abit.
 כָּפִי כָּפִי *fletus*, עֵינִי עֵינִי *afflictus*.

§. 32. Monosyllaba in patach mutant il-
 lud in scheva, בָּרִי בָּרִי *sanguis*, בֵּרִי בֵּרִי *filius*
meus. Eorundem tzeri aut schurek servatur.
 פֶּטְרָה פֶּטְרָה *petra*, סוּס סוּס *equus*, פֶּטְרָה פֶּטְרָה
os. At שֵׁם שֵׁם *nomen* habet שֵׁם ab Hebræo שֵׁם.
 Defectiva radicali secunda accepto dages
 tzeri in chirek breve vertunt, & cholem in
 kibbutz; patach autem retinent, vel in chi-
 rek breve mutant. נֶסֶם נֶסֶם *signum*, צוּב צוּב
fovea, רוֹס רוֹס *ros*, בֻּצְלָה בֻּצְלָה *buccella*.

§. 33. Pronomina separata sunt Perso-
 nalia,

1. Pers. com. { Sing. אֲנִי vel אֲנִי *ego*.
 Plur. אֲנֵנוּ, אֲנֵנוּ, אֲנֵנוּ *nos*.

2. pers. { Sing. com. אַתָּה & אַתָּה *tu*.
 Plur. { masc. אַתֶּם & אַתֶּם *vos m*
 { fem. אַתֵּן & אַתֵּן *vos f*.

b

3. pers.

3. pers.	masc.	sing. הוא, ipse.
		plur. הםון הנון ipsi.
	foem.	sing. היא ipsa.
		plur. הנין ipse.

Demonstrativa, הנהוהו iste: הנהוהו vel הנהוהו iste: הנהוהו ista: הנהוהו illi, הנהוהו illa.

Interrogativa personæ, מהוהו quis? rei, מהוהו quid, quod?

Relativum, הנהוהו qui, quæ, cui æquipollet הנהוהו præfixum.

§. 34. Affixa mediantibus certis punctis (vocalibus aut schevate) agglutinantur Nominibus ac Participiis: & quidem Singularibus masculinis, & foemininis utriusque numeri: e. gr. מלכהוהו m. f. rex, מלכהוהו f. sing. regnum, מלכהוהו f. pl. regna.

1. p. com.	sing. per (.)	מלכהוהו מלכהוהו מלכהוהו
	pl. & per (.)	מלכהוהו מלכהוהו מלכהוהו

2. p.	Sing.	masc. ה per (.)	מלכהוהו מלכהוהו מלכהוהו
		foem. ה & per (..)	מלכהוהו מלכהוהו מלכהוהו
	pl.	masc. הון per (.)	מלכהוהו מלכהוהו מלכהוהו
		foem. הון per (.)	מלכהוהו מלכהוהו מלכהוהו

3. p. sing.	masc. ה per (..)	מלכהוהו מלכהוהו מלכהוהו
	foem. ה per (.)	מלכהוהו מלכהוהו מלכהוהו

3. p. pl. masc. מלכותהון מלכותהון מלכותהון per (:) הון
fœm. מלכותהן מלכותהן מלכותהן per (:) הן

Ante ה f. aliquando scribitur patach. **מלכותה** in

ore ejus Dan. 7, 5. **על גבה** in dorso suo v. 6. *alia legunt גביתא*

Fœminina pluralia habent interdum cum affixo
 3. p. ling. masc. **ספותיה ויהי** labia ejus, cum affixo

3. perf. ling. fœm. plerunque **חרבתהא** per (,) הא
vastitates ejus.

Pro **הם & כון** apud Ezram legitur **הם & כון**
 interdum, **שמהתהם** nomina ipsorum. Ezr. 5, 9. **לכם** vobis

Pluralibus masculinis, & dualibus; e. gr.
מלכין reges.

2. p. com. sing. מלכי per (-) ה
pl. מלכנא מלכין מלכין per (,) נא ה } *exclusio-
 trobique
 lod mul-
 titudinis.*

2. p. sing. masc. מלכיה per (,) ה oriante lod plur.
fœm. מלכיהי מלכיהי per (:) הי כ

pl. masc. מלכיכון per (,) כון
fœm. מלכיכון per (,) כון

3. perf. Sing. masc. מלכיה per (ו) ה jod in vav quiescens
 mutato, מלכיה ה illud frequentissime abjicitur
fœm. מלכיהא per (,) הא eliso vel otiante
 jod, מלכיהא

מלכיהוּן per (.) הוּן masc.
 מלכיהוּן per (.) הן fœm.
 §. perf. plur.

§. 35. Tria hæc אב pater, אח frater, אם
 socer, in singulari ante affixa adsciscunt schu-
 rek, cui illa nudè junguntur. Adhibentur
 autem tunc affixa tertiæ perf. singularia syl-
 bica וי & הן, אבך pater tuus, אחיך fra-
 zer ejus, חמותך socer ejus f. Attamen cum
 affixo primæ perf. singulari analogia obser-
 vatur, אבִי pater meus.

§. 36. Particulæ quædam affixa adsciscunt
 more nominum. Imitantur autem

I. Singularia, אחור post, בדור propter, מן
 à, ab, ות nota accusativi, cujus patach, ut syl-
 labam absolvere queat, in kametz mutatur.

II. Pluralia, בחר post, על super, קדם. an-
 te, sic איתי est.

III. Utraque, tam Singularia quàm Plura-
 lia, בין inter, חלוקה pro, קבל ante, coram, תחות
 sub, pro.

SECTIO III. de Verbo.

§. 37. Verbum tribus Conjugationibus
 variatur, quarum singulæ Activum & Passi-
 vum habent. Secunda autem Dageffata est,
 cæteræ Non-dageffatæ.

i. Pe-

1. Pehal.	פִּקְדַּ	Ithpehel	אִתְּפִקְדַּ
2. Pabel	פִּבְדַּ	Ithpahal	אִתְּפִבְדַּ
3. Aphel	אִפְקַדַּ	Ittaphal	אִתְּפִקְדַּ

§. 38. Terminale punctum Conjugationum ac Temporum corripitur in scheva in Præteritorum tertiâ foemininâ & primâ communi singularibus, nec non in Futurorum secundâ foemininâ singulari, & secundâ ac tertiâ utriusque generis pluralibus. Alias constanter manet.

Excipiuntur Verba Quiescentia mediâ radicali, quæ terminale punctum in prima & tertia conjugatione nuspiam mutant.

§. 39. Præteritorum tertia foeminina singularis formatur à masculina addito תִּ, פִּקְדַּת : & differt à prima singul. communi, quæ hujus loco addit תִּ, פִּקְדַּת. *Targum, נהמה וי ית, femini pof. 38. 13.*

Tertia foemin. sing. definit in geminum segol, si radicalis ultima fuerit Resch; Sin hæc sit Cheth vel Ajin in geminum patach; manente puncto primæ radicalis, דָּבַרְתָּ duxit f. שִׁבַּחְתָּ laudavit f. Anomalè segol est pro patach in וְהִקְרַת & comminuit, pro אִקְרַת Dan. 2, 45.

Secunda sing. communis est, addens תִּ ex פִּקְדַּת אֵת. *In Targum frequenter loco תִּי תִי = תִּי תִי*

Quiescentia tertiâ radicali in masculino semper תִּ
b 3 ha-

habent, **הָיִיתָ** fuisti: & in prima persona interdum **אָ** adhibent, **שָׁעִיתָ** erravi.

Aliqua addunt secundæ masculinæ **א** vel **ה** paragogicum antecedente kametz, **חִשְׁבַּתָּ** cogitasti, & sine eo quandoque kametz sumunt ex Hebraismo, **שִׁבַּחְתָּ** laudasti Dan. 5, 23.

Tertia pluralis in masculino **וּ** addit, & **נָ** in foeminino. **פָּקְדוּ** m. & **פָּקְדָא** f. Afform. & interdum **פָּקְדוּן** m. & **פָּקְדוֹן** f. *pl. foem. indicat. ut פָּקְדוֹן ceciderunt. par. judicand. de Dan.* Secundæ & prima plurales annectunt fines pronominum **הֵן** m. **הֵן** f. & **נָ** com. **פָּקְדוּהֶן** m. **פָּקְדוֹהֶן** f. & **פָּקְדוֹנָא** com.

§. 40. Participia flectuntur ut nomina. Extra Pehal **וּ** characteristicum præfigitur.

Activa omnia geminum habent, Præsens & Præteritum, Passiva unum. *(interdum qd in aliis conjugationibus)*

§. 41. Infinitivus in Pehal habet **וּ** characteristicum cum chirek ob scheva primæ radicalis, quod si hæc gutturalis fuerit, segol est sub **וּ**. **מִפְקֹד**, aut **לְמַעַבְד** ad faciendum. *Sic in Jthipahal. Job: xxxviii: 22. מְהִירָבָא. hec נִי וּ פִרְוִי. 4. 62.*

Extra Pehal à fine adsciscitur **וּ** præcedente gemino kametz, **פָּקְדָא**. *Quod interdum in תָּו mutatur. Etiam ipse Pehal N hinc paragog. inserunt. עֲרִיבִי Efr: V: 9.*

§. 42. Imperativus formatur in omnibus Conjugationibus, tum Activis, tum etiam Passivis. Personas ejus distinguunt afformantes sing. foem. **י**. plur. masc. **וּ** & plur. foemin. **נָ** sing. foem. **פָּקְדִי** plur. masc. **פָּקְדוּ** plur. foem. **פָּקְדוּן**.

(a) Hinc afformanti **וּ** addunt Chab. qd paragogicum ut **הִתְחַבֵּר** contremuerunt. **וּתְחַבְּרוּן** ut in Bibl. §. 43. *Pragm. y. 77: 17. Et ibid פִּתְחֵי הַבַּיִת* Commoti s.

§. 43. Futurum flectitur ex Imperativo, per præformantes & affirmantes.

Præformantes sunt איתן quæ Hebræorum more personas distinguunt, nisi quod י solum tertias Plurales designet in utroque genere. *Talmudici ad imitationem Syrorum, his locis י, yzppant י*
q̄ h̄ in paraphrasi Chald. Proverbia: yfittim

Affirmantes sunt secundæ singul. foemin. תפקדו. Secundæ & tertiæ pluralium masculinarum quidem תפקדו יפקדו, foeminarum autem תפקדו יפקדו.

In secunda foem. sing. interdum negligitur Nun, תעבר *transi.*

§. 44. Passiva omnia habent characterem אַת : cujus ת primæ radicali cognatæ טת per dages inseritur; eidemque sibilanti postponitur, & insuper post י in ך, & post ץ in ט mutatur. Si tamen Thau istud geminandum sit per dages, cum sibilante locum permutare nequit. אַתְּשֶׁתְּכָח *inventus fuit*, אַתְּשֶׁלְּמָ *traditus est*, neque etiam cognatæ inseri, אַתְּטַבַּע *submersus est*, pro אַתְּטַבַּע : אַתְּדַבַּר *judicati sunt*.

Pro אַת ex Hebraismo aliquando אַתְּ scribitur.

§. 45. Conjugatio Prima Verborum Perfectorum (quæ uti apud Hebræos tribus literis radicalibus constant, iisque semper præ-

sentibus, atque omnibus mobilibus,) in Activo Pehal sic formatur.

Præteritum sub radicali primâ scheva habet, sub secunda patach, פָּקַד.

Heic aliquando occurrit chirek breve, vel tzeri, rarò cholem. פָּקַד potuit, יָתֵב sedit, קָרַב accessit, שָׁלַט dominatus est, דָּרַמוֹד dormiuit.

Quæ terminantem vocalem heic habent tzeri vel cholem, retinent eam in tertia fœmin. singular. aliqua etiam eandem servant in prima sing. כָּטְלוּ cessavit, חָרוּבָה vastata fuit: sic נִסְבֵּי־רֵי אָצִיבי accipi.

Participii præsentis, seu Benoni puncta sunt kametz & tzeri פָּקֵד §. 16.

Non est infrequens chirek breve pro tzeri, נִפְחָת descendens, דָּלֵק ardens. §. 4.

Participium præteritum seu Pehil habet puncta scheva & chirek longum, פָּקִיד.

Infinitivus desinit in patach, מִפְקֵד.

Imperativus exit in kibbutz, פִּקֵּד.

Aliquando finis est patach, פָּתַב scribe. Maxime quando media vel ultima est gutturalis mobilis aut resch, בָּתַן proba, שָׁלַח mitte, עָבַר transi, vel tzeri, עָבִיד fac, אָזִיל abi.

Futurum sequitur terminationem Imperativi.

Passi-

Passivum Ithpehel terminatur in tzeri: at
ejus Imperativus ordinariè in patach.

Tzeri istud in præteriti tertiâ ling. fœm. retineri
solet, אֶתְרוּצַרְתָּ *confisa fuit*, si quidem ea fuerit
terminatio in Pehal.

Loco Ithpehel nonnunquam adhibetur Participi-
um præteritum activi Pehal, flectiturque instar præ-
teriti, sic ut chirek longum per omnes personas
constanter retineat. קָטַרְתָּ *occisa est*, à קָטַרְתָּ,
Sic מְקַרְטַתְּ *appensus fuisti*, à מְקַרְטַתְּ, & מְקַרְטַתְּ *avul-*
sa fuerunt à מְקַרְטַתְּ.

§. 46. Conjugatio Secunda characterem
habet dages forte in media radicali, quod pa-
tach ante se postulat.

Dages cum vocali antecedente aliquando cum י
vel ם permutatur, סוּבַרְתָּ *portavit*, שׂוּבַרְתָּ *eripuit*.

Activum Pahel exit ubique in tzeri: præ-
terquam in Participio præterito Pehil, quod
patach habet. שׂוּבַרְתָּ *portavit*, שׂוּבַרְתָּ *eripuit*.

Nonnunquam in Pahel finis est chirek breve קָטַרְתָּ
interfecit. מְלַלְתָּ *loquebatur*.

Passivum Ithpahal ubique finitur in pa-
tach.

§. 47. Conjugatio Tertia in Activo Aphel
habet characterem & cum patach, cujus ex-
clusi vocalem servant characteres tempo-
rum. שׂוּבַרְתָּ *portavit*, שׂוּבַרְתָּ *eripuit*.

Pro & isto subinde ex Hebraismo scribitur ה, sed
si maris, cum Buxtorfio Jr. Chald. p. 163. אֶתְרוּצַרְתָּ
hinc à ה prothesis.

quod à characteristicis temporum non excluditur, quæ illud antecedunt schevata, נְהַשְׁכַּח inveniemus.

Terminans vocalis est tzeri, in Pehil patach.

Adhibetur interdum loco tzeri chirek longum defectivè scriptum: quod in tertia plur. præteriti, itemq; in Imperativo exprimi consuevit, הִרְגִּי irritarunt.

Passivum Ittaphal Thau per dages geminat, & posterius semper suscipit patach, vocalem characteristici activi & exclusi, cujus loco usurpatur euphoniae ergo, אֲתַפְּקֶה pro אֲתַפְּקֶה.

Punctum terminale est patach.

Daniel & Ezras loco hujus passivi constanter usurpant Hophal Hebræum, cujus character est ה cum kametzchatuph. הִתְקַנַּת confirmatus fui, mutato tzeri ultimo in patach, Dan. 4, 33. : הִחַרְבְּתִי devastated fuit, Ezr. 4, 15.

Paradigma Verborum Perfectorum.

Prima Conjugatio.

Activum P E H A L.

Præteritum.

f. Plural.	m.	f. Singul.	m.
פִּקְדוּ	פִּקְדוּ	פִּקְדָה	פִּקְדָה 3.
פִּקְדוּן	פִּקְדוּן	Com.	פִּקְדוֹת 2.
Com.	פִּקְדוֹנָא	Com.	פִּקְדוֹת 1.

Beno-

Benoni.

f. Plur. m.	f. Singul. m.
פִּקְדוֹן פִּקְדוֹן	פִּקְדָא פִּקְדָא

Pehil.

f. Plural. m.	f. Sing. m.
פִּקְדוֹן פִּקְדוֹן	פִּקְדָא פִּקְדָא

Infinitivus.

מִפְקֵד

Imperativus.

f. Plural. m.	f. Singul. m.
פִּקְדוֹן פִּקְדוֹן	פִּקְדָא פִּקְדָא

Futurum.

f. Plural. m.	f. Singul. m.	
יִפְקְדוּ יִפְקְדוּ	תִּפְקְדוּ יִפְקְדוּ	3.
תִּפְקְדוּ תִּפְקְדוּ	תִּפְקְדוּ תִּפְקְדוּ	2.
Com. נִפְקְדוּ	Com. אִפְקְדוּ	1.

Passivum ITHPEHEL.

Præteritum.

f. Plural. m.	f. Singul. m.	
אִתְפְּקְדוּ אִתְפְּקְדוּ	אִתְפְּקְדָת אִתְפְּקְדָת	3.
אִתְפְּקְדוּ אִתְפְּקְדוּ	Com. אִתְפְּקְדָת	2.
Com. אִתְפְּקְדוּ	Com. אִתְפְּקְדָת	1.

Participium.

f. Plural. m.	f. Singul. m.
מִתְפְּקְדוּ מִתְפְּקְדוּ	מִתְפְּקְדָא מִתְפְּקְדָא

Infini-

Infinitivus.

אֲתַפְקֵדָא

Imperativus.

f. Plural. m.	אֲתַפְקְדוּ	f. Singul. m.	אֲתַפְקֵד
---------------	-------------	---------------	-----------

Futurum.

f. Plural. m.	יִתְפַקְדוּ	f. Singul. m.	יִתְפַקֵּד	3.
	תִּתְפַקְדוּ		תִּתְפַקֵּד	2.
Com.	נִתְפַקֵּד	Com.	אֲתַפְקֵד	1.

Secunda Conjugatio.

Activum PAHEL.

Præteritum.

f. Plural. m.	פִּקְדוּ	f. Singul. m.	פִּקְדָה	3.
	פִּקְדְתֶּם	Com.	פִּקְדָה	2.
Com.	פִּקְדָה	Com.	פִּקְדָה	1.

Benoni.

f. Plural. m.	מִפְקְדוּ	f. Singul. m.	מִפְקֵדָה
---------------	-----------	---------------	-----------

Pehil.

f. Plural. m.	מִפְקְדוּ	f. Singul. m.	מִפְקֵדָה
---------------	-----------	---------------	-----------

Infinitivus.

פִּקְדָה

Impe-

Imperativus.

f. Plural.	m.	f. Singul.	m.
פִּקְדָּנָא	פִּקְדוּ	פִּקְרִי	פִּקְד

Futurum.

f. Plural.	m.	f. Singul.	m.
יִפְקְדוּ	יִפְקְדוּן	תִּפְקֵד	יִפְקֵד 3.
תִּפְקְדוּ	תִּפְקְדוּן	תִּפְקְדוּן	תִּפְקֵד 2.
Com.	נִפְקֵד	Com.	אִפְקֵד 1.

Passivum ITHPAHAL.

Præteritum.

f. Plural.	m.	f. Singul.	m.
אִתְפְּקְדָּא	אִתְפְּקְדוּ	אִתְפְּקֵדַת	אִתְפְּקֵד 3.
אִתְפְּקְדַתוּן	אִתְפְּקְדַתוּן	Com.	אִתְפְּקֵדַת 2.
Com.	אִתְפְּקְדָּנָא	Com.	אִתְפְּקֵדַת 1.

Participium.

f. Plural.	m.	f. Singul.	m.
מִתְפְּקְדוּן	מִתְפְּקְדוּן	מִתְפְּקְדָּא	מִתְפְּקֵד

Infinitivus.

אִתְפְּקְדָּא

Imperativus.

f. Plural.	m.	f. Singul.	m.
אִתְפְּקְדָּנָא	אִתְפְּקְדוּ	אִתְפְּקְרִי	אִתְפְּקֵד

Futurum.

f. Plural.	m.	f. Singul.	m.
יִתְפְּקְדוּ	יִתְפְּקְדוּן	תִּתְפְּקֵד	יִתְפְּקֵד 3.
תִּתְפְּקְדוּ	תִּתְפְּקְדוּן	תִּתְפְּקְדוּן	תִּתְפְּקֵד 2.
Com.	נִתְפְּקֵד	Com.	אִתְפְּקֵד 1.

Tertia

6

SYNOPSIS.
Tertia Conjugatio.
Activum APHEL.

Præteritum.

f. Plur.	m.	f. Sing.	m.	
אֶפְקְדָא	אֶפְקְדוּ	אֶפְקְדַתְּ	אֶפְקְדַתְּ	3.
אֶפְקְדַתְּ	אֶפְקְדַתְּ	Com.	אֶפְקְדַתְּ	2.
Com.	אֶפְקְדַתְּ	Com.	אֶפְקְדַתְּ	1.

Benoni.

f. Plur.	m.	f. Sing.	m.
מֶפְקְדוּ	מֶפְקְדוּ	מֶפְקְדַתְּ	מֶפְקְדַתְּ

Pehil.

f. Plur.	m.	f. Sing.	m.
מֶפְקְדוּ	מֶפְקְדוּ	מֶפְקְדַתְּ	מֶפְקְדַתְּ

Infinitivus.

אֶפְקְדַתְּ

Imperativus.

f. Plur.	m.	f. Sing.	m.
אֶפְקְדַתְּ	אֶפְקְדוּ	אֶפְקְדַתְּ	אֶפְקְדַתְּ

Futurum.

f. Plur.	m.	f. Sing.	m.	
יִפְקְדוּ	יִפְקְדוּ	יִפְקְדַתְּ	יִפְקְדַתְּ	3.
יִפְקְדַתְּ	יִפְקְדַתְּ	Com.	יִפְקְדַתְּ	2.
Com.	יִפְקְדַתְּ	Com.	יִפְקְדַתְּ	1.

Passi-

Passivum ITTAPHAL.

Præteritum.

f. Plur. m.	f. Sing. m.		
אתפקדא	אתפקד	אתפקדת	אתפקד 3.
אתפקדתן	אתפקדתין	Com.	אתפקדת 2.
Com.	אתפקדנא	Com.	אתפקדת 1.

Participium.

f. Plur. m.	f. Sing. m.		
מתפקדן	מתפקדא	מתפקד	מתפקד

Infinitivus.

אתפקדא

Imperativus.

f. Plur. m.	f. Sing. m.		
אתפקדנא	אתפקדו	אתפקדו	אתפקד

Futurum.

f. Plur. m.	f. Sing. m.		
יתפקדן	יתפקדו	תתפקד	יתתפקד 3.
תתפקדן	תתפקדו	תתפקדו	תתפקד 2.
Com.	נתתפקד	Com.	אתתפקד 1.

§. 48. Inchoata Nun (& pauca à Jod incipientia,) sequente dageffabili, primam radicalem schevate muto notandam propter characteristicam antecedentem, inserunt secundæ per dages forte. Fit istud in Infinitivo & Futuro Pehal, & per universam Conjugationem tertiam Aphel, Ittaphal, atque etiam Hophal

Hophal, si quando ex Hebraismo usurpatur,
 פִּקַּח eductus est.

In Imperativo Pehal prima per aphaeresin
 tollitur, פִּיק *exi*, כֹּס *macta*, שָׂר *custodi*.

Alibi omnia habent regularia.

PEHAL.

Infinitivus.

פִּקַּח

Imperativus.

f.	Plur.	m.	f.	Sing.	m.
פִּקַּחַ		פִּקַּח	פִּקַּח		פִּקַּח

Futurum.

f.	Plur.	m.	f.	Sing.	m.	
יִפְקֹחַ		יִפְקֹחוּ	תִּפְקֹחַ		יִפְקֹחַ	3.
תִּפְקֹחוּ		תִּפְקֹחוּ	תִּפְקֹחוּ		תִּפְקֹחוּ	2.
Com.		נִפְקַח	Com.		אִפְקַח	1.

APHEL.

&c.	אִפְקַחַת	אִפְקַחְתָּ	אִפְקַחְתָּ	<i>Præteritum.</i>
	&c.	מִפְקַחַת	מִפְקַחְתָּ	<i>Benoni.</i>
	&c.	מִפְקַחַת	מִפְקַחְתָּ	<i>Pehil.</i>
			אִפְקַחְתָּ	<i>Infinitivus.</i>
	&c.	אִפְקַחְתָּ	אִפְקַחְתָּ	<i>Imperativus.</i>
&c.	תִּפְקֹחוּ	תִּפְקֹחוּ	יִפְקֹחוּ	<i>Futurum.</i>

ITTAPHAL.

&c.	אִתְּפַחְתָּ	אִתְּפַחְתָּ	אִתְּפַחְתָּ	<i>Præteritum.</i>
	&c.	מִתְּפַחְתָּ	מִתְּפַחְתָּ	<i>Participium.</i>
			אִתְּפַחְתָּ	

שָׁפַח *Infinitivus.*

&c. אֶשְׁפַּח שָׁפַח *Imperativus.*

&c. שֶׁפַח שֶׁפַח *Futurum.*

§. 49. Geminantia mediam radicalem in participiis Pehal, in Ithpehel toto, in tota quoque conjugatione Secundâ analogâ sunt.

At Dan. 4, 4. עֲלִילִין *ingredientes*, juxta literas analogum est, puncta verò anomalam poscunt eji-
ciendæ mediæ.

Alias media radicalis ejicitur unâ cum puncto antecedente, ac compensatur per dages, quod inscribendum vel tertiæ radicali, si nulla antecesserit characteristica, & vox augeatur à fine, עָלִי *ingressa est*; (attamen si tertia schevata fuerit, dages ex eâ excidit. דָּקַדְקוּ *comminuvistis.*) Vel primæ radicali, quoties antecedit characteristica, יִבֹּחַ *diripiet*, מִן *gratiam facere*, quod habet dages implicitum.

Imperativus & Futurum Pehal communissimè in cholem desinunt.

In Hophal est הֵעִיר *introducitur est* Dan. 5, 13.
& הֵעִירוּ *introduci sunt* v. 15. utrobique aages implicitè comprehenso in vocali brevi.

PEHAL.

Præteritum.

f.	Plur.	m.	f.	Sing.	m.
דָּקָא		דָּקִי	דָּקַת		דָּק 3.
(דָּקַתּוּ		דָּקַתּוּן	Com.	דָּקַתּוּ	2.
Com.		דָּקַנָא	Com.	דָּקַתּוּ	1.

Infinitivus.

מִדָּק

Imperativus.

f.	Plur.	m.	f.	Sing.	m.
דָּקַנָא		דָּקִי	דָּקִי		דָּק

Enturum.

f.	Plur.	m.	f.	Sing.	m.
יִדָּקוּ		יִדָּקוּן	תִּדָּק		יִדָּק 3.
תִּדָּקוּן		תִּדָּקוּן	Com.	תִּדָּקוּן	2.
Com.		נִדָּק	Com.	אִדָּק	1.

APHEL.

Præteritum.

f.	Plur.	m.	f.	Sing.	m.
אִדָּקַא		אִדָּקִי	אִדָּקַת		אִדָּק 3.
אִדָּקַתּוּ		אִדָּקַתּוּן	Com.	אִדָּקַתּוּ	2.
Com.		אִדָּקַנָא	Com.	אִדָּקַתּוּ	1.

Benoni.

f.	Plur.	m.	f.	Sing.	m.
מִדָּקוּ		מִדָּקוּן	מִדָּקַא		מִדָּק

Pe-

Pehil.

f. Plur. m.	מִדְּקִין	מִדְּקִין	f. Sing. m.	מִדְּקִין	מִדְּקִין
-------------	-----------	-----------	-------------	-----------	-----------

Infinitivus.

אֲדַקֵּא

Imperativus.

f. Plur. m.	אֲדַקְנָא	אֲדַקֵּי	f. Sing. m.	אֲדַקֵּי	אֲדַקֵּי
-------------	-----------	----------	-------------	----------	----------

Futurum.

f. Plur. m.	יִדְּקִין	יִדְּקִין	f. Sing. m.	יִדְּקִין	יִדְּקִין	3.
	תִּדְּקִין	תִּדְּקִין		תִּדְּקִין	תִּדְּקִין	2.
Com.	נִדְּקֵי		Com.	אֲדַקֵּי		1.

ITTAPHAL.

&c.	אֲתִדְּקֵי	אֲתִדְּקֵי	אֲתִדְּקֵי	<i>Præteritum.</i>
&c.	מִתְּדַקֵּא	מִתְּדַקֵּא	מִתְּדַקֵּא	<i>Participium.</i>
			אֲתִדְּקֵא	<i>Infinitivus.</i>
&c.	אֲתִדְּקֵי	אֲתִדְּקֵי	אֲתִדְּקֵי	<i>Imperativus.</i>
&c.	תִּתְּדַקֵּי	תִּתְּדַקֵּי	תִּתְּדַקֵּי	<i>Futurum.</i>

§. 50. Prima Aleph schevate muto insigniendi in Pehal quiescit expressa vel latens in tzeri, מֵאֲמַר aut מִמַּר *dicere*; aut insuper mutata in jod, יִיכַל *comedet*.

In Conjugationum Primæ & Secundæ Passi.

Passivis, aut sequitur analogiam, aut elisa
 compensatur geminatione Thau caracte-
 ristici per dages; אָתְּאָכְלָהּ vel אִתְּכֵל come-
 stus fuit, אֶתְאָסַרְתָּ vel אִתְּסַרְתָּ sanatus fuit.

In Pahal subinde tollitur, migrante vo-
 cali ejus ad characteristicam schevatam, מִלֵּךְ
 docens pro מֵאֵלֶיךָ

In Conjugatione tertia Aleph mutatur
 in Vav, quiescens in cholem, אוֹכַל comedere fecit; aut in mutuatione Hophal in schurek, הִיבֵדֵךְ perditum est. Dan. vii. ii.

Amittunt Aleph in Imperativo Pahal אֵיךְ abire,
 & אֵתָּה venit: interdum tamen analogia sunt.
 Verbum אָמַן in Conjugatione tertia Aleph mu-
 tat in Jod quiescens in tzeri, הִימִין credidit. Sed
 אֵתָּה ibidem in jod mobile vertit, אֵיתָּה adduxit,
 in Targum. לָהּ יָתִיבָה ut adducere, sub. inf. Aphel cum י. *Conjug. Dan. v. 2.*

PEHAL.

&c.	אָכַלְתָּ	אִכַּלְתָּ	אָכַלְתָּ	Præteritum.
&c.	אָכַלְתָּ	אִכַּלְתָּ	אָכַלְתָּ	Benoni.
&c.	אָכַלְתָּ	אִכַּלְתָּ	אָכַלְתָּ	Pebil.
	מִכַּל vel	מִיכַל vel	מֵאֲכַל	Infinitivus.
&c.		אֲכַלְךָ	אָכַלְךָ	Imperativus.
&c.		תִּיכַל	יֵאָכַל	Futurum.

ITHPE-

ITHREHEL.

&c.	אתכלת	אתאכל	<i>Præteritum.</i>
&c.	מתאכלא	מתכל	<i>Participium.</i>
		אתאכלא	<i>Infinitivus.</i>
&c.	אתאכלו	אתאכל	<i>Imperativus.</i>
&c.	תתאכל	יתאכל	<i>Futurum.</i>

PAHEL.

&c.	אכלת	אכל	<i>Præteritum.</i>
&c.	מאכלא	מאכל	<i>Benoni.</i>
&c.	מאכלא	מאכל	<i>Pehil.</i>
		אכלא	<i>Infinitivus.</i>
&c.	אכלו	אכל	<i>Imperativus.</i>
&c.	תאכל	יאכל	<i>Futurum.</i>

ITHPAHAL.

&c.	אתאכלת	אתאכל	<i>Præteritum.</i>
&c.	מתאכלא	מתאכל	<i>Participium.</i>
		אתאכלא	<i>Infinitivus.</i>
&c.	אתאכלו	אתאכל	<i>Imperativus.</i>
&c.	תתאכל	יתאכל	<i>Futurum.</i>

APHEL.

&c.	אוכלת	אוכל	<i>Præteritum.</i>
&c.	מוכלא	מוכל	<i>Benoni.</i>

SYNOPSIS

&c.	מוֹכֵלָא	מוֹכֵל	<i>Pehil.</i>
		אוֹכֵלָא	<i>Infinitivus.</i>
&c.	אוֹכֵלִי	אוֹכֵל	<i>Imperativus.</i>
&c.	תֹּכֵל	יֹכֵל	<i>Futurum.</i>

ITTAPHAL.

&c.	אֶתְּוֹכַלְתָּ	אֶתְּוֹכֵל	<i>Præteritum.</i>
&c.	מֵתְּוֹכֵלָא	מֵתְּוֹכֵל	<i>Participium.</i>
		אֶתְּוֹכֵלָא	<i>Infinitivus.</i>
&c.	אֶתְּוֹכֵלִי	אֶתְּוֹכֵל	<i>Imperativus.</i>
&c.	תֵּתְּוֹכֵל	יֵתְּוֹכֵל	<i>Futurum.</i>

§. 51. Prima Jod scheinute muto insigni-
enda post characteristicam, in Pehal quiescit
in tzeri vel churek, מִיֵּלְדָּר *parere*, תִּיקָר *pretio-*
sum sit.

Interdum in churek breve & dages resolvitur, יִכֵּל
poterit, & hoc ipsum dages in Nun scheinute ver-
titur, quod in verbo יָדַע *novit*, frequens est, אֶנְדַּע
sciam. §. 9.

In Imperativo Pehal Jod per aphæresin
abjicitur, & terminale punctum est tzeri, תֵּב
sede.

In Conjugatione tertiâ Jod mutatur in
Vav, quiescens in cholem, הוֹדַע *notum fecit.*

Ast in Hophal peregrino in schurek, הוֹסִפַּר
addita est Dan. 4, 33.

Inter-

Interdum in Aphel Jod manet, quiescens in tzeri, **הִיבֵל** *deportavit*, rarius diphthongescens cum patach, **אִינַק** *lactavit*.

Analogia obtinet in Pehal præterito (cujus finis est tzeri) & utroque participio, in Ithpehel item, nec non in Pahel & Ithpahel totis.

PEHAL.

		מִוֵּלַד	<i>Infinitivus.</i>
&c.	לְדִי	לֵד	<i>Imperativus.</i>
&c.	תִּוֵּלַד	יִוֵּלַד	<i>Futurum.</i>

APHEL.

&c.	אִוֵּלַדְתָּ	אִוֵּלַד	<i>Præteritum.</i>
&c.	מִוֵּלַדְתָּ	מִוֵּלַד	<i>Benoni.</i>
&c.	מִוֵּלַדְתָּ	מִוֵּלַד	<i>Pehil.</i>
		אִוֵּלַדְתָּ	<i>Infinitivus.</i>
&c.	אִוֵּלַדְדִי	אִוֵּלַד	<i>Imperativus.</i>
&c.	תִּוֵּלַדְתָּ	יִוֵּלַד	<i>Futurum.</i>

ITTAPHAL.

&c.	אִתּוֹוֵּלַדְתָּ	אִתּוֹוֵּלַד	<i>Præteritum.</i>
&c.	מִתּוֹוֵּלַדְתָּ	מִתּוֹוֵּלַד	<i>Participium.</i>
		אִתּוֹוֵּלַדְתָּ	<i>Infinitivus.</i>
&c.	אִתּוֹוֵּלַדְדִי	אִתּוֹוֵּלַד	<i>Imperativus.</i>
&c.	תִּתּוֹוֵּלַדְתָּ	יִתּוֹוֵּלַד	<i>Futurum.</i>

§. 52. Media Vav quiescens in Conjugationibus Primâ & Tertiâ ejicitur unâ cum puncto antecedente, & characteristicæ possident scheva, **מִתְּהַיָּט** *proficisci*.

In Pehal Præterito terminale punctum est kametz, **בָּת** *pernoctavit*, quod ubique retinetur, eidemque adhæret accentus, præterquam in secundâ plurali, quamobrem in 1. singul. tzeri in segolabit, **סָמַת** *pesui*.

Verbum **מָוַת** *mori*, poscit chirek longum **מִוַּת** *mortuus est*.

Benoni pro Vav adsciscit Aleph, quod in motione & declinatione in Jod mobile transit, **עֹמְמִים** *stans*, **צִיּוּמִים** *jejunantes*.

In Daniele retinetur Aleph, **קַאֲמִיָּא** *stantes*, Dan. 7, 16. **זֹרְעִים** *tremescentes* cap. 5, 19. **דְּאָרֵי** *habitantes* cap. 4, 32. pro quibus Masorethæ legi volunt **דְּיָרֵי** & **זֹרְעִים**.

Pehil exit in chirek longum, **שָׁיִם** *positus*.

Verbum hinc formatum habet kibbutz, **שָׁמַרְתָּ** *posita fuit*.

Infinitivus desinit in kametz, **מִשַׁט** *natare*.

Imperativus & Futurum in schurek plerunque vel kibbutz, **קוּמִי** *surge* f. **תִּדְרֹר** *habitabit*.

At **שָׁוַת** *posuit*, in Imperativo chirek, **תִּהְיֶה** *abit*, in Futuro kametz habet. Infini-

Infinitivi extra Pehal regulariter finiuntur.

In Ithpehel Thau characteristicum geminatur, & kametz, finis præteriti activi (rarius chirek longum) obtinet per universam conjugationem, **מִתְשַׁבֵּחַ** *oppositus*.

Passivum tertiæ Ittaphal hinc non differt nisi terminatione, quæ heic patach est, **תִּתְקַם** *erectum fuit*.

In neutro horum Passivorum admitti potest metathesis ante sibilantem; vix etiam syncope ante cognatas.

In Aphel terminale punctum est chirek longum, rarius tzeri; hoc tamen semper adest quoties tertia radicalis in medio schevate quiescente notanda est, **תִּתְיָב** *respondit*, **תִּתְקַם** *erexit*, **תִּתְבַּתִּין** *respondistis*.

In Conjugatione secunda Vav mutatur in Jod mobile, & analogia de cætero observatur, **תִּתְקַמֵּן** *stabilire*.

Hebræorum more etiam media ejecta compensatur geminatione tertiæ radicalis, & loco dages & vocalis brevis antecedentis assumitur cholem, **מִרְוֹמִים** *extollens* Dan. 4, 34. ו.ד. ג. Hebr. פ. 170. ק. 271.

PEHAL.

Præteritum.

f.	Plural.	m.	f.	Singul.	m.	
קָמַתְ		קָמַתְ	קָמַתְ		קָמַתְ	3.
קָמַתְוּ		קָמַתְוּ	Com.		קָמַתְוּ	2.
Com.		קָמַתְוּ	Com.		קָמַתְוּ	1.
			c s			Be-

Benoni.

f. Plural.	m.	f. Singul.	m.
קִימִין	קִימִין	קִימָא	קִימָא

Pehil.

f. Plural.	m.	f. Singul.	m.
קִימִין	קִימִין	קִימָא	קִימָא

Infinitivus.

מִקָּם

Imperativus.

f. Plural.	m.	f. Singul.	m.
קִימִינָא	קִימִין	קִימִי	קִימִי

Futurum.

f. Plural.	m.	f. Singul.	m.
יִקְוִינָא	יִקְוִינָא	יִקְוִי	יִקְוִי 3.
יִקְוִינָא	יִקְוִינָא	יִקְוִינָא	יִקְוִי 2.
Com.	יִקְוִינָא	Com.	יִקְוִי 1.

ITHPEHEL.

&c. אִתְקַמַּת אִתְקַמַּת *Præteritum.*&c. מִתְקַמָּא מִתְקַמָּא *Participium.*אִתְקַמָּא *Infinitivus.*&c. אִתְקַמִּי אִתְקַמִּי *Imperativus.*&c. יִתְקַמִּי יִתְקַמִּי *Futurum.*

PAHEL.

&c. קִימַת קִימַת *Præteritum.*&c. מִקְוִימָא מִקְוִימָא *Benoni.*

&c.

Imperativus.

f. Plural.	m.	f. Singul.	m.
אִקְמוּ	אִקְמוּ	אִקְמוּ	אִקְמוּ

Futurum.

f. Plural.	m.	f. Singul.	m.
יִקְמוּ	יִקְמוּ	תִּקְמוּ	יִקְמוּ
תִּקְמוּ	תִּקְמוּ	תִּקְמוּ	תִּקְמוּ
Com.	נִקְמוּ	Com.	אִקְמוּ

ITTAPHAL.

&c.	אִתְקַם	<i>Præteritum.</i>
&c.	מִתְקַם	<i>Participium.</i>
	אִתְקַמַּה	<i>Infinitivus.</i>
&c.	אִתְקַם	<i>Imperativus.</i>
&c.	יִתְקַם	<i>Futurum.</i>

§. 53. Quiescentia tertiâ radicali in Aleph He vel Jod desinunt, ac diversimodè quiescunt. Præteritum Pehal in אִ, vel הִ, vel יִ, vel יִ, terminatur, Ithpehel, Pahel & Ithpahal in יִ, Aphel & Ittaphal in יִ, rarius in יִ.

Quando desinit in אִ, vel הִ, tunc 3. fœm. sing. in הִ, vel הִ, & 3. m. plur. in יִ exit, pereunte utrobique אִ aut הִ. רָבַתּ crevit f. מָטַרּ pervenit. רָמוּ projecerunt. In 3. f. plur. manet אִ cum antecedente kametz. הִוּוּּ viderunt f. In 2. & 1. pers. utri-

usque numeri אִ mutatur in Jod quiescens in tzeri

Quando 2. pl. in יִ desinit & in tzeri אִ בִּיבִי יִ נָרַחּ vel גִּוְּגִיעַ, ut רָמוּּ viderunt. y. 77: 17.

vel chirek, בָּנִיתָ *adificasti*, הָיִיתָ *fui*, צָבִיתָ *vo-*
lui, in Pehal aliquando diphthongescens cum pa-
 tach in 2. singulari חָוִיתָ *vidisti*.

Quando desinit in ך̄, ubique terminatio illa ma-
 net, atque in 3. m. plur. Vav vocali cassum adsci-
 scitur, שָׁנוּ *mutarunt*. In 3. f. utriusque numeri
 ante affirmantes Jod per dages geminatur, כָּתִיתָ
caligavit f. חָמִיאָ *viderunt* f. Interdum loco hujus
 dages א̄ adhibetur בְּלִיאָתָ *veteravis*. Quod א̄ si
 etiam in 3. m. plur. accedat, affirmanti ך̄ reddit
 punctum schurek, צָדִיאָו *destructa sunt*.

Quando desinit in ך̄, tunc Jod mobile est in 3. f.
 sing. antecedente schevate. אֶסְעִירָא *seduxit* f. qui-
 escit autem in chirek in 3. plur. cui affirmans maf-
 culina nudè, fœminina mediante kametz jungitur.
 אֶסְחִיאָו אֶסְחִיאָא *lavarunt* m. f. in reliquis personis
 in tzeri quiescit. אֶרְחִמִיתָ *videre fecisti*. m.

Participia finem habent אֶרְגָא *rogans*,
 בָּנָא *adificatus*. At Pehil in Pahel & Aphel ך̄ vel
 juxta alios ך̄, מְחַפֵּי vel מְחַפֵּי *rectus*. Perit autem
 tertia in plurali masculino, cujus finis est ך̄, juxta
 §. 23. בָּנִיָּא *adificantes*: in fœmininis verò in Jod mo-
 bile transit, שָׁנִיאָ *diversa*.

Infinitivus Pehal in א̄ exit, deficiente nonnun-
 quam ם̄ caracteristico, לְהוֹרָא *solvere*, לְהוֹרָא
 esse.

esse, quod in hoc verbo apud Danielelem & Ezram perpetuum est. Extra Pehal tertia ante affirmantem est א, aut etiam ejus loco Jod mobile, לְאָסֵאֵהוּ sanare,

לְחַשְׁבֵּתוֹ mutare. F. Nescio q̄ hic filii vult affirmantem

Imperativorum finis est י in tertia conjugatione

Ante affirmantes tertia radicalis eliminatur. Affirmantes foemininas in utroque numero antecedit kametz. וְיָצֵאֵהוּ vide f. קָרְנָה vocare f. קָרְנָה.

Afformans Masculina plural. quiescit in cholem, וְיָצֵאֵהוּ venite m. In Aphel ante אֵהוּ tertia abit in Jod

quiescens in tzeri, cui affirmans nudè jungitur, וְיָצֵאֵהוּ adducite f.

Futuroorum communis terminatio est י vel א.

Perit autem tertia accedentibus affirmantibus in 2. foem. sing. & 2. ac 3. masc. plural, sed in 2. & 3. foem. plural. in Jod mobile transit. Afformans 2. foem. sing. est יָ וְיָ & masc. plural. וְיָ & frequentius וְיָ תִנְעִיזוּ flagitabis f. יִשְׁתְּבִיזוּ bibent, יִשְׁתְּבִיזוּ habitabunt f.

Hic לְ אֵהוּ אֵהוּ etiam veniit וְיָ ut legeat. Dan v. 7.

PEHAL.

Præteritum.

f. Plur.	m.	f. Sing.	m.
גִּלְתֵּי	גִּלְתֵּי	גִּלְתֵּי	גִּלְתֵּי 3.
גִּלְתֵּי	גִּלְתֵּי	גִּלְתֵּי	גִּלְתֵּי 2.
Com.	גִּלְתֵּי	Com.	גִּלְתֵּי 1.

Benoni.

f. Plur.	m.	f. Sing.	m.
גִּלְתֵּי	גִּלְתֵּי	גִּלְתֵּי	גִּלְתֵּי
			Pehil.

Pehil.

f. Plural.	m.	f. Singul.	m.
גִּלְוֵן	גִּלְוֵן	גִּלְוֵי	גִּלְוֵי

Infinitivus.

מִגְלֵי

Imperativus.

f. Plural.	m.	f. Singul.	m.
גִּלְוֵן	גִּלְוֵן	גִּלְוֵי	גִּלְוֵי

Futurum.

f. Plur.	m.	f. Sing.	m.	
יִגְלֵן	יִגְלוּ	תִּגְלֵי	יִגְלֵי	3.
תִּגְלֵן	תִּגְלוּ	תִּגְלֵן	תִּגְלֵי	2.
Com.	נִגְלֵי	Com.	אִגְלֵי	1.

ITHPEHEL.

Præteritum.

f. Plur.	m.	f. Sing.	m.	
אִתְגְּלֵינָא	אִתְגְּלוּ	אִתְגְּלוֹת	אִתְגְּלוּ	3.
אִתְגְּלוֹתֵן	אִתְגְּלוֹתֵן	אִתְגְּלוֹת	אִתְגְּלוֹת	2.
Com.	אִתְגְּלֵינָא	Com.	אִתְגְּלוֹת	1.

Participium.

f. Plur.	m.	f. Sing.	m.
מִתְגְּלוֹן	מִתְגְּלוֹן	מִתְגְּלוֹי	מִתְגְּלוּ

Infinitivus.

אִתְגְּלֵינָא

Impera-

Imperativus.

f. Plural.	m.	f. Singul.	m.
אתגלו	אתגלו	אתגלי	אתגלי

Futurum.

f. Plur.	m.	f. Sing.	m.
יתגלו	יתגלו	תתגלי	יתגלי 3.
תתגלו	תתגלו	תתגליו	תתגלי 2.
Com.	נתגלי	Com.	אתגלי 1.

PAHEL.

Præteritum.

f. Plur.	m.	f. Sing.	m.
גלו	גלו	גלו	גלו 3.
גלו	גלו	גלו	גלו 2.
Com.	גלו	Com.	גלו 1.

&c. מגלי *Benoni.*&c. מגלי *Pehil.*גלו *Infinitivus.*&c. גלו *Imperativus.*&c. יגלו *Futurum.*

ITHPAHAL.

&c. אתגלי *Præteritum.*&c. מתגלי *Participium.*אתגלו *Infinitivus.*&c. אתגלי *Imperativus.*&c. יתגלי *Futurum.*

APHEL.

APHEL.

Præteritum.

f.	Plur.	m.	f.	Sing.	m.
אֶגְלוּאָה		אֶגְלוּ	אֶגְלוּת		אֶגְלוּ 3.
אֶגְלוּתָן		אֶגְלוּתָן	אֶגְלוּת		אֶגְלוּת 2.
Com.		אֶגְלוּנָא	Com.	אֶגְלוּתִי	אֶגְלוּת 1.

&c. מְגַלָּא *Benoni.*

&c. מְגַלִּי *Pehil.*

אֶגְלוּתָא *Infinitivus.*

&c. אֶגְלוּ *Imperativus.*

&c. יִגְלוּ *Futurum.*

ITTAPHAL.

&c. אֶתְגְלוּת *Præteritum.*

&c. מֵתְגַלִּי *Participium.*

אֶתְגְלוּתָא *Præteritum.*

&c. אֶתְגְלוּ *Imperativus.*

&c. יִתְגְלוּ *Futurum.*

§. 54. Cum Participiis interdum componuntur Pronomina primæ & secundæ personæ decurtata, *Benoni.*

f.	Plur.	m.	f.	Sing.	m.
פְּקִדְנָא		פְּקִדְנָן	פְּקִדְנָא		פְּקִדְנָא 1.p.
פְּקִדְנָתָן		פְּקִדְנָתָן	פְּקִדְנָתִי		פְּקִדְנָתִי 2.p.

Pehil.

f.	Plur.	m.	f.	Sing.	m.
פְּקִדְנָא		פְּקִדְנָן	פְּקִדְנָא		פְּקִדְנָא 1.p.
פְּקִדְנָתָן		פְּקִדְנָתָן	פְּקִדְנָתִי		פְּקִדְנָתִי 2.p.

§. 55. Affixa Verbis jungenda partim alia sunt à nominalibus, partim aliter aecedunt.

1. Perf. sing. נִי per patach, plur נִי per kametz jungitur, utrumque etiam Imperativis per scheva, *נִי פִקְדָנִי* *visitavit me*, *נִי פִקְדָנֵינוּ* *nos*.

Affixa 2. perf. utriusque generis & numeri, & 3. perf. sing. הִי utriusque generis, communi lege verbis & nominibus annectuntur. Sæpe tamen ante hæc, uti etiam ante נִי & נִי 1. perf. affumitur Nun epentheticum.

Pro הִי & הִי quæ Verbis non conveniunt, usurpantur מִי m. & מִי f. dagessato Nun, ad compensationem Nun epenthetici, & præcedente chirek. Quoties tamen sine puncto adsciscuntur, tam chirek quàm dages perit. *מִי פִקְדָנֵינוּ פִקְדָנֵינוּ* *visitavit eos, eas*.

In Futuro ante omnia affixa intervenit Nun epentheticum præcedente chirek, dagessatum quidem cum cæteris affixis, schevatum autem cum כִּי & כִּי *יִפְקְדָנִי* *visitabit me*, *יִפְקְדָנֵינוּ* *vos*.

In 3. & 2. masc. plur. י afformantis tollitur, & per dages compensatur. *יִפְקְדוּנֵינוּ* *visitabunt eum*.

§. 56. Personis Verborum in יי aut י terminatis affixa nudè junguntur. *יִפְקְדוּנִי* *visitarunt me*, *יִפְקְדוּנֵינוּ* *visitaf. nos*, *יִגְלוּ* *revelarunt tibi*.

Adhibentur autem heic affixa 3. perf. sing. syllabica *יִפְקְדוּהוּ* *visitare m. illum*.

Omnia verba finita exeuntia in נִי sive id radicale fuerit sive affirmativum, ante affixa amittunt נִי

(a) Loco Nun interdum occurrit נִי epenthet. illud, ut *יִפְקְדוּנִי* ut in *פְקִדָּיו* de. Prov. vi: 24. & Jer. P. x.

§. 16. Chaldæorum Kametz in Zekopho
abit: כְּלֶמֶת à עֶלְמ *seculum*. Eorundem pa-
tach ultimo substituunt quandoque Rebho-
zo, מֶלֶךְ à מֶלֶךְ *rex*.

§. 17. Duo schevata mobilia concurrere
nequeunt, sed eorum prius mutatur in vo-
calem, posterius fit quiescens. Vocalis autem
illa est Petocho aut Rebhozo: priorem po-
stulant præfixa omnia ante schevatas, כְּמַלְאֲכָא
in caelo, posterior plerunque adhibetur pro
chirek Chaldæorum ex hac lege oriundo,
 $\text{בְּשַׂר בְּשַׂר אֲבִיבִי}$ *caro*. Sic אֲבִיבִי אֲבִיבִי
visitatus fuit. Posterius autem scheva quan-
do abjicitur, prius redit.

§. 18. Gutturales dages non ferunt, at
scheva simplex admittunt, tum mobile,
 אֲבִיבִי *profundus*, אֲבִיבִי *peccata*: tum
mutum finale citra patach furtivum, אֲבִיבִי
Iesus.

SECTIO II. DE NOMINE ET PARTICULA.

§. 19. Genus Nominum aut Masculinum
est, aut Foemininum: in paucis Commune.
Præter ea quæ Significatione Muliebria sunt,
etiam